

Háló-tábor

2018. július 29. - augusztus 5. Vép

Harmóniában a teremtéssel

„Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott” (Ter1,31a)

Stanisław Wyspiański: "Legyen ..."

Hétfő – énkép

(július 30.)

„Itt vagyok, engem küldj el!” (Iz6,8b)

Laudato Si' 81. Az emberi lény, bár evolúciós folyamatokat is feltételez, olyan újdonságot is magával hoz, amely nem magyarázható teljes mértékben más nyílt rendszerek evolúciója alapján. Mindnyájan személyes identitással rendelkezünk, amely képes párbeszédet folytatni másokkal és magával Istennel. A gondolkodás képessége, az érvelés, a kreativitás, az értelmezés, a művészi alkotás és egyéb, máshol ismeretlen képességek olyan egyedülállóságra utalnak, amely meghaladja a fizikai és biológiai szintet. Minőségi újdonság, amelyet egy személyes lény megjelenése hoz magával az anyagi világban, feltételezi Isten közvetlen tevékenységét; egy különleges meghívást az életre, továbbá egy „Te” és egy másik „te” közötti kapcsolatra. A bibliai elbeszélések alapján az emberi lényt alannak tekintjük, akit sosem lehet tárggyá lefokozni.

Laudato Si' 118. Nem lehet megkövetelni az emberi lénytől a világ iránti elkötelezettséget, ha egyúttal nem ismerjük el és nem értékeljük egyedülálló képességeit: a megismerést, az akaratot, a szabadságot és a felelősséget.

Témák:

- Én/Te itt és most (megérkezés, önismeret, milyen képességekkel, adottságokkal rendelkezem, hogy vagyok, itt és most)
- Milyennek álmódott meg engem Isten?
- Miért épp most, ide, ebbe a városba, családba, testbe születtem?
- Mit kezdek az adottságaimmal, képességeimmel, lehetőségeimmel, nehézségeimmel?
- Saját felelősségem a társteremtésben. Én, mint társteremtő.

Kedd – képmás

(július 31.)

”Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket.” (Gen1,27)

Laudato Si' 155. Az embernek is van „ökológiája”, mert „az embernek is van természete, amelyet tiszteletben kell tartania, és nem manipulálhatja kedve szerint”. Ebben az összefüggésben el kell ismernünk, hogy testünk hoz minket közvetlen kapcsolatba a környezettel és a többi élőlényel. El kell fogadnunk saját testünket mint Isten ajándékát ahhoz, hogy az egész világot az Atya ajándékának, közös otthonnak tartsuk és fogadjuk el, míg a saját testünk feletti uralom logikája időnként észrevétlenül a teremtés feletti uralom logikájává alakul. Lényegi fontosságú egy valódi humánökológia szempontjából, hogy megtanuljunk elfogadni saját testünket, gondozni és tiszteletben tartani jelentéseit. Saját testünknek a maga nőiességében vagy férfiasságában való megbecsülése szintén szükséges, hogy önmagunknak mutatkozzunk a tőlünk különbözővel való találkozásban. Ily módon lehetséges örömmel elfogadni a másik sajátos, férfiúi vagy női ajándékát, a teremtő Isten művét, és gazdagítani egymást. Következésképpen nem egészséges az a hozzáállás, amely „a nemek közötti különbségek megszüntetésére törekszik, mert nem tud többé mit kezdeni velük”.

Témák:

- Hogyan fér össze a teremtéstörténet a természettudományos világkeletkezés magyarázatokkal
- A teremtéstörténet a világ teremtését az egység szétválasztásával írja le. Ebben a világban kettősségek vannak: fény és árnyék, víz és szárazföld, nappal és éjszaka.
- Az ember, mint teremtmény. Az ember, mint Isten képmása.
- Az élet mint ajándék
- A létezés csodáját és az arra való rácsodálkozás lehetőségét kaptuk
- Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! (Mt22,39)
- Hogyan viszonyulok más emberekhez?
- Különbözőségek (nemi, vallási, etnikai)
- Férfiségünk és nőiségünk - ajándék, adottság vagy kényszer?
- Mit kezdek azzal, aminek születtem?
- Mi is tulajdonképpen a genderelmélet?

Szerda – életkép

(augusztus 1.)

Laudato Si' 213. A nevelésnek különböző területei vannak: az iskola, a család, a hírközlő eszközök, a katekézis stb. A jó iskolai nevelés már a kora gyermekkorban olyan magvakat hint el, amelyek egy egész életen át gyümölcsöket hozhatnak. De szeretném hangsúlyozni a család központi szerepét, mert a család „az a hely, ahol az élet, Isten ajándéka megfelelő fogadtatásra találhat és védelmet kaphat a számos reá leselkedő támadással szemben; az a hely, ahol a helyes emberi fejlődés igényével bontakozhat ki. A halál kultúrájával szemben a család az élet kultúrájának a helye.” A családban lehet gyakorolni a szeretet és az életről való gondoskodás elsődleges szokásait, mint például a dolgok helyes használatát, a rendet és a tisztaságot, a helyi ökoszisztémák tiszteletét és minden teremtett lény védelmét. A család az átfogó képzés helye, ahol a személyes érettség különböző szempontjai – szorosan kapcsolódva egymáshoz – kibontakoznak. A családban tanulunk meg kérni nem kényszeríteni, „köszönöm-öt” mondani, vagyis a kapott dolgok szívből jövő értékelését kifejezni, az agresszivitást és a mohóságot uralni, és bocsánatot kérni, ha kárt okoztunk. Ezek az őszinte udvariasságot kifejező kis gesztusok segítik a közös élet kultúrájának és a bennünket övező valóság iránti tisztelet kultúrájának építését.

Témák:

- Már az első ember sem volt egyedül. Közösségi lények vagyunk.
- A társadalom alapvető sejtje a család
- Élet a családból. Élet a családban.
- A család, mint közösség.
- Szerepeink a családban
- Az otthon

Csütörtök – csoportkép

(augusztus 2.)

Laudato Si' 219. A társadalmi problémákra közösségi hálóval kell válaszolni, nem pusztán az egyéni javak összegzésével: „Ennek a feladatnak a követelményei akkorára növekednek, hogy egyéni kezdeményezésekkel és individualista szellemben nevelt egyének összefogásával nem lesznek teljesíthetők. Az erők összefogását és a megvalósítás egységét teszik szükségessé. A tartós változás dinamizmusának elindításához szükséges ökológiai megtérés egyben közösségi megtérés is.”

Laudato Si' 146. Mindenképp különleges figyelmet kell fordítani az őslakos közösségekre és kulturális hagyományaikra. Ők nemcsak egy kisebbség a többi között, hanem a közös párbeszéd fő résztvevőivé kell válniuk, különösen, amikor az ő területeiket érintő nagy projektekre kerül sor. Számukra a föld nem gazdasági érték, hanem Isten és a benne pihenő ősök ajándéka, szent hely, amellyel kölcsönös kapcsolatba kell lépniük, hogy fenntartsák identitásukat és értékeiket. Ha területeiken maradnak, épp ők azok, akik legjobban gondozzák azokat.

Laudato Si' 127. A munkának kellene azon területnek lennie, amelyen ez a sokrétű személyes kibontakozás végbemehet, ahol az élet számos dimenziója szerepet játszik: a teremtőkészség, a jövő tervezése, a képességek kifejlesztése, az értékek gyakorlása, a másokkal való kommunikáció, az imádás magatartása. Ezért a mai világ társadalmi valóságában, túl a vállalatok szűk érdekein és a megkérdőjelezhető gazdasági racionalitáson, szükséges, hogy „továbbra is *prioritást élvezzen a munkához jutás* (...) mindenki számára”.

Laudato Si' 102. A tudomány és a technológia az Isten által adott emberi kreativitás csodálatos termékei.

Témák:

- Megtartó, alkotó, életet adó és értékteremtő közösségek
- Fenntartható, élhető jövő
- Kisközösségek, lelki közösségek
- Élet a kisebbségben, élet a szórványban
- Állam, nemzet

Péntek – máskép(p)

(augusztus 3.)

Laudato Si' 67. Nem mi vagyunk Isten. A föld létezett már előttünk, és mi ajándékba kaptuk. Ez a tény lehetővé teszi azt, hogy válaszoljunk egy vádra, amelyet a zsidó-keresztény felfogással szemben megfogalmaztak: azt mondták, hogy mivel a Teremtés könyvének elbeszélése arra hívja az embert, hogy „uralkodjon” a földön (vö. Ter 1,28), ez hozzájárult a természet könyörtelen kizsákmányolásához, mert az embert uralkodó és pusztító lényként mutatja be. Ez nem helyes értelmezése a Bibliának, az Egyház nem így érti azt. Ha igaz is, hogy néha mi, keresztények helytelenül értelmeztük a Szentírást, ma határozottan el kell utasítanunk azt, hogy a többi teremtmények feletti abszolút uralkodásra lehessen következtetni abból, hogy az ember Isten képére teremtett és azt a megbízatást kapta, hogy uralkodjon a földön. Fontos, hogy a bibliai szövegeket a hozzájuk tartozó szövegösszefüggésben, megfelelő hermeneutikával olvassuk, és arra is emlékezzünk, hogy a világ kertjét művelni és őrizni kaptunk meghívást (vö. Ter 2,15). A „művelni” jelentése: megmunkálni, felszántani vagy dolgozni rajta, az „őrizni” jelentése pedig: megvédeni, gondozni, megóvni, fenntartani, figyelemmel kísérni. Ez egymás iránti felelős viszonyt jelent az ember és a természet között. Minden közösség kiveheti a föld javaiból, amire szüksége van az életben maradáshoz, de kötelessége meg is védeni és biztosítani termékenysége folyamatoságát a jövőbeli nemzedékek számára.

Laudato Si' 206. A vásárlás nem pusztán gazdasági tett, hanem mindig erkölcsi cselekvés is.

Témák:

- Társteremtők vagyunk. El lehet-e rontani a teremtést? Isten mindent jónak teremtett, mi el tudjuk rontani? Ha Isten jót teremtett, az ember ehhez mit tehet hozzá?
- Mit jelent uralkodni/birtokolni? Mi a miénk?
- Környezetszennyezés lelki, természeti és társadalmi hatásai
- Élni/visszaélni, hol a határ? Használok vagy kihasználom?
- Mértékletesség vagy fogyasztói társadalom.
- Megelégedettség. Mennyit veszek ki a környezetemből?
- Hogyan állok a szegénységhez? Szegénységet hirdető szentek. A szegények, akikben Isten megmutatkozik.
- Mi a mi gazdagságunk?
- Mit jelent a fejlődés? Jó-e a technikai fejlődés? Hogyan lehet jól használni?
- Mire is van nekem szükségem az élethez?
- Mi szolgál engem? Meddig érdemes keresnem a jólétet, a kényelmet?
- Mi szolgálja a világot, a Földet, a többi embert?

Szombat – világkép

(augusztus 4.)

Laudato Si' 61. Sok konkrét téma van, amelynek kapcsán az Egyháznak nincs oka arra, hogy döntő szóval álljon elő; úgy véli, meg kell hallgatnia és elő kell segítenie a tudósok közötti őszinte vitát, és tiszteletben kell tartania a véleménykülönbségeket.

Laudato Si' 208. Mindig lehetséges azon képességünk fejlesztése, hogy kilépünk önmagunkból a másik felé. E nélkül nem kapja meg a többi teremtmény az elismerést önnön értékében, nem érdekel minket, hogy törődjünk valamivel mások érdekében, nem vagyunk képesek határokat szabni, hogy elkerüljük annak szenvedését vagy pusztulását, ami körülvesz minket. Az önmeghaladás alapmagatartása, az elszigetelt tudattal és az önmagunkra vonatkoztatással való szakítás az az alap, amely lehetővé tesz bármiféle gondoskodást másokról és a környezetről, és amely kiváltja azt az erkölcsi reakciót, hogy figyelembe vesszük minden cselekedetünknek és minden személyes döntésünknek a külvilágra kifejtett hatását. Amikor képesek vagyunk legyőzni az individualizmust, kialakíthatunk egy ténylegesen alternatív életstílust, és jelentős társadalmi változás lehetősége nyílik meg.

Laudato Si' 212. Nem szabad azt gondolnunk, hogy ezek az erőfeszítések nem változtatják meg a világot. Az ilyen tettek valami olyan jót terjesztenek a társadalomban, amely mindig több gyümölcsöt terem annál, mint amennyit észlelhetünk, mert olyan jót hoznak létre a földön, amely mindig – ha olykor láthatatlanul is – igyekszik tovaterjedni. Továbbá az ilyesfajta magatartásformák kialakítása visszaadja saját méltóságunk érzését, nagyobb egzisztenciális mélységhez vezet, és lehetővé teszi annak megtapasztalását, hogy van értelme vándorlásunknak a világon.

Laudato Si' 159. Nem egy szabadon választható hozzáállásról beszélünk, hanem az igazságosság egyik alapkérdéséről, hiszen a föld, melyet kaptunk, azoké is, akik utánunk jönnek. „A környezet az átvétel logikájához tartozik. Minden nemzedék kölcsönkapja, és tovább kell adnia a következő nemzedéknek.”

Témák:

- „Ember küzdj és bízva bízzál” (Madách Imre)
- Feladatunk a párbeszéd kultúrájának a terjesztése
- Feladatunk a teremtett világ védelme (ha valamit szeretsz, azt óvod)
- Feladatunk a nemzet lelki higiéniájának karbantartása
- Örömünk a világban